

УГОДА

між Кабінетом Міністрів України та Урядом Чорногорії про міжнародні автомобільні перевезення пасажирів і вантажів

Кабінет Міністрів України та Уряд Чорногорії, далі – Договірні Сторони,

прагнучи сприяти розвитку економічних і торговельних відносин, а також полегшенню перевезень пасажирів і вантажів автомобільним транспортом між державами Договірних Сторін та транзитом через території їхніх держав,

базуючись на принципі рівноправності та взаємного інтересу,

домовились про таке:

I. Загальні положення

Стаття 1 **Сфера застосування**

1. Положення цієї Угоди поширюються на міжнародні перевезення пасажирів і вантажів автотранспортними засобами, які зареєстровано на території держави однієї з Договірних Сторін, між територіями держав Договірних Сторін, транзитом через їхні території та до/з третіх держав.

2. Положення цієї Угоди також поширюються на проїзд порожніх автотранспортних засобів, що пов'язані з перевезеннями вантажів та пасажирів, як зазначено в пункті 1 цієї статті.

3. Ця Угода не обмежує права та обов'язки, що випливають з умов інших міжнародних зобов'язань обох Договірних Сторін.

Стаття 2 **Визначення**

Для цілей цієї Угоди:

1. Термін «перевізник» означає будь-яку фізичну або юридичну особу, яка здійснює міжнародні автомобільні перевезення пасажирів і вантажів за плату чи власний рахунок відповідно до національного законодавства своєї держави.

2. Термін **«автобус»** означає будь-який автотранспортний засіб, який за своєю конструкцією та обладнанням, призначений для перевезення пасажирів та має більше 9 місць для сидіння включаючи місце водія, і зареєстрований на території однієї з держав Договірних Сторін.

3. Термін **«вантажний транспортний засіб»** означає будь-який автотранспортний засіб, зареєстрований на території однієї з держав Договірних Сторін, який за своєю конструкцією призначений для використання і використовується для автомобільних перевезень вантажів. Цей термін також поширюється на причіп (незалежно від держави його реєстрації), який приєднаний до вантажного транспортного засобу, і напівпричіп (незалежно від держави його реєстрації), який транспортується тягачем.

4. Термін **«транзитні перевезення»** означає перевезення пасажирів та вантажів автобусом або вантажним транспортним засобом, який зареєстрований на території однієї з держав Договірних Сторін, перевезення виконуються через територію держави іншої Договірної Сторони без посадки/висадки пасажирів чи завантаження/вивантаження вантажів.

5. Термін **«дозвіл»** означає документ, який дає право на використання транспортного засобу для здійснення міжнародного автомобільного перевезення вантажу чи пасажирів або слідування без вантажу чи пасажирів по території іноземної держави.

6. Термін **«квота»** означає кількість дозволів, які видаються компетентними органами Договірних Сторін.

7. Термін **«регулярні перевезення пасажирів»** означає перевезення пасажирів з визначеною частотою, маршрутом та розкладом руху, посадка і висадка яких здійснюється в початковому та кінцевому пунктах, а також на визначених зупинках за маршрутом.

8. Термін **«нерегулярні перевезення пасажирів»** означає перевезення пасажирів через територію держав Договірних Сторін, що не відноситься ні до визначення регулярні перевезення пасажирів, ні до визначення маятникові перевезення.

9. Термін **«маятникові перевезення»** означає перевезення, коли повторюються рейси в прямому та зворотному напрямках, при яких попередньо сформовані групи пасажирів перевозяться від місця відправлення до місця призначення. Кожна група, що складається з пасажирів, які здійснили подорож у прямому напрямку, повертається назад до місця відправлення під час подорожі, що здійснюється пізніше, одним і тим самим перевізником.

У випадку маятникового перевезення, посадка та висадка пасажирів під час подорожі забороняється.

Кожна група, що складається з пасажирів, які здійснили подорож у прямому напрямку, повертається назад до місця відправлення під час однієї з наступних зворотних подорожей. Місцями відправлення та призначення являються відповідно місця, в яких починається та закінчується подорож.

Перша зворотня та остання початкова подорож під час серії маятникових перевезень здійснюються порожніми автобусами.

II. Перевезення пасажирів

Стаття 3 Система дозволів

Усі пасажирські перевезення здійснюються автобусами, зареєстрованими на території однієї з держав Договірних Сторін, між двома державами і транзитом через їхні території, за винятком зазначених у статті 7 цієї Угоди, на підставі дозволів. Оригінал дозволу повинен бути на борту транспортного засобу.

Стаття 4 Регулярні перевезення

1. Регулярні перевезення між територіями держав Договірних Сторін або транзитом через їхні території здійснюються на основі дозволу за попереднім погодженням між компетентними органами Договірних Сторін.

Дозвіл видається на ім'я перевізника та не може передаватись третій особі.

2. Кожний уповноважений орган Договірної Сторони видає дозвіл лише на ту частину маршруту, яка проходить через територію його держави.

3. Пропозиції щодо організації таких перевезень завчасно надсилають один одному компетентні органи Договірних Сторін. Ці пропозиції повинні містити відомості щодо найменування перевізника, маршруту, розкладу руху, пунктів зупинки, де перевізник може здійснювати посадку/висадку пасажирів, а також графіки роботи та відпочинку водіїв.

4. Заявка на отримання дозволу подається компетентному органу держави реєстрації транспортного засобу, який має право дати дозвіл або відмовити у його видачі.

У разі згоди цей компетентний орган надсилає заявку з усіма документами, необхідними для прийняття рішення про видачу дозволу, компетентному органу іншої Договірної Сторони.

Стаття 5

Нерегулярні перевезення

1. Нерегулярні перевезення між територіями держав Договірних Сторін і транзитом через їхні території, за винятком перевезень, зазначених в статті 7 цієї Угоди, здійснюються на основі дозволів, що видаються уповноваженими органами Договірних Сторін.

2. Уповноважені органи держав Договірних Сторін видають дозвіл на ту частину маршруту, що проходить через територію держав Договірних Сторін.

3. На кожне нерегулярне перевезення пасажирів автобусом має бути виданий окремий дозвіл, який дає право на здійснення перевезення до місця призначення та в зворотному напрямку, якщо інше не обумовлено в цьому дозволі.

4. Компетентні органи Договірних Сторін щорічно передають один одному узгоджену квоту дозволів для здійснення нерегулярних пасажирських перевезень. Бланки дозволів повинні мати печатку і підпис уповноваженого органу, який видав дозвіл.

5. Компетентні органи Договірних Сторін погоджують між собою порядок обміну дозволами.

Стаття 6

Маятникові пасажирські перевезення

1. Маятникові перевезення здійснюються автобусом на підставі системи дозволів, які видаються уповноваженими органами Договірних Сторін.

2. Заявка на видачу дозволу направляється до компетентного органу чи іншого відповідного органу в державі походження транспортного оператора (перевізника).

3. Змішана комісія, заснована відповідно до статті 17 цієї Угоди, приймає рішення щодо форми та змісту заявки на видачу дозволу, визначає процедуру та умови подання заявки на видачу дозволу, а також інших необхідних для цього допоміжних документів.

4. Змішана комісія може встановлювати більш ліберальний режим для маятникових перевезень.

Стаття 7

Нерегулярні перевезення, звільнені від дозволів

1. Дозволів не потрібно для виконання нерегулярних перевезень пасажирів автобусами у випадках:

1.1) «перевезень із зачиненими дверима», коли одна і та сама група пасажирів перевозиться тим же автобусом під час цілої подорожі якщо така поїздка починається і закінчується на території держави Договірної Сторони, де зареєстровано автобус;

1.2) коли поїздка починається на території держави Договірної Сторони, де зареєстровано автобус, і закінчується на території держави іншої Договірної Сторони, за умови, що автобус залишає цю територію порожнім;

1.3) коли порожній автобус в'їжджає на територію держави іншої Договірної Сторони з метою повернення групи пасажирів, що була раніше відвезена одним і тим самим автобусом, на територію держави реєстрації автобуса.

2. Дозволу не потрібно у разі в'їзду порожнього автобуса, направленого для заміни несправного автобуса.

3. При виконанні перевезень, передбачених пунктом 1 цієї статті, на борту автобуса повинен бути список пасажирів затвердженої форми.

4. Змішана комісія або компетентні органи Договірних Сторін щорічно узгоджують квоту дозволів на здійснення нерегулярних перевезень пасажирів.

III. Вантажні перевезення

Стаття 8

Система дозволів

1. Перевезення вантажів, передбачені цією Угодою, за винятком перевезень, зазначених у статті 9 цієї Угоди, здійснюються вантажними транспортними засобами на підставі дозволів, які видані уповноваженими органами Договірних Сторін.

2. На кожний вантажний транспортний засіб має бути виданий окремий дозвіл, який дає право на здійснення перевезення до пункту призначення та в зворотному напрямку, якщо інше не обумовлено в самому дозволі. Оригінал дозволу повинен бути на борту транспортного засобу.

3. Компетентні органи Договірних Сторін щорічно передають один одному взаємно узгоджену на основі паритету квоту дозволів на перевезення вантажів. Бланки дозволів повинні мати печатку і підпис уповноваженого органу, який видав дозвіл.

4. Компетентні органи Договірних Сторін погоджують між собою порядок обміну дозволами.

Стаття 9

Перевезення, звільнені від дозволів

1. Дозволів не потрібно для перевезень:

1.1) експонатів, обладнання і матеріалів, призначених для ярмарок і виставок;

1.2) транспортних засобів, тварин, а також різноманітного інвентарю та майна, призначених для проведення спортивних і циркових заходів;

1.3) театральних декорацій і реквізиту, музичних інструментів, обладнання і приладдя для кінозйомок, теле- і радіопередач;

1.4) тіл або праху померлих;

1.5) пошти;

1.6) пошкоджених транспортних засобів;

1.7) бджіл і мальків риб;

1.8) гуманітарної допомоги;

1.9) вантажів транспортними засобами, загальна вага яких разом з причепом не перевищує 6 тонн, або вантажопідйомність, включаючи причіп, не перевищує 3,5 тонни.

2. Дозволу не потрібно для в'їзду та виїзду:

2.1) автомобілів технічної допомоги;

2.2) порожнього вантажного транспортного засобу, який прямує на заміну пошкодженого вантажного транспортного засобу на території держави однієї з Договірних Сторін.

3. Змішана комісія відповідно до статті 17 цієї Угоди може доповнити перелік типів перевезень, звільнених від дозволів.

4. Винятки, передбачені підпунктами "1.1", "1.2", "1.3" пункту 1 цієї статті дійсні тільки у випадках, якщо вантаж підлягає поверненню до держави реєстрації вантажного транспортного засобу або якщо він перевозиться на територію третьої держави.

5. У разі здійснення перевезень, зазначених у пунктах 1 та 2 цієї статті, на борту транспортного засобу повинні зберігатись всі документи, що підтверджують належність вантажу до одного з вищезгаданих типів.

Стаття 10

Спеціальні дозволи

1. У разі якщо габарити або вага транспортного засобу однієї з держав Договірних Сторін, що прямує з вантажем або без нього, перевищують норми, встановлені на території держави іншої Договірної Сторони, а також у разі перевезення небезпечних вантажів, перевізник, разом із дозволом, зазначеного у статті 8 цієї Угоди, повинен отримати спеціальний дозвіл відповідного уповноваженого органу цієї Договірної Сторони згідно з національним законодавством своєї держави.

2. Якщо згаданий в пункті 1 цієї статті спеціальний дозвіл передбачає рух транспортного засобу за визначеним маршрутом, перевезення повинно здійснюватись за цим маршрутом.

IV. Інші положення

Стаття 11

Каботаж і перевезення до/з третіх держав

1. Забороняється здійснення перевезень пасажирів або вантажів перевізником однієї з держав Договірних Сторін між двома пунктами, розташованими на території іншої держави Договірної Сторони, якщо на це немає відповідного дозволу уповноваженого органу цієї іншої Договірної Сторони.

2. Здійснення перевезень вантажів перевізником однієї з держав Договірних Сторін з території держави іншої Договірної Сторони до будь-якої третьої держави або в зворотному напрямку потребує відповідного дозволу уповноваженого органу цієї іншої Договірної Сторони.

3. Забороняється здійснення перевезень пасажирів перевізником однієї з держав Договірних Сторін з території держави іншої Договірної Сторони до будь-якої третьої держави або в зворотному напрямку, якщо на це немає відповідного дозволу уповноваженого органу Договірної Сторони.

Стаття 12

Вага та габарити автобусів і вантажних транспортних засобів

Кожна Договірна Сторона зобов'язується не застосовувати до автобусів та вантажних транспортних засобів, зареєстрованих на території держави іншої Договірної Сторони, вимоги щодо їх ваги і габаритів, більш жорсткі, ніж ті, що застосовуються до транспортних засобів, зареєстрованих на власній території.

Стаття 13

Податки і збори

1. Автобуси та вантажні транспортні засоби, які зареєстровані на території держави однієї з Договірних Сторін і тимчасово в'їжджають на територію держави іншої Договірної Сторони, звільняються від усіх податків, мита та інших зборів, пов'язаних з володінням або використанням транспортних засобів на території держави цієї іншої Договірної Сторони.

2. Звільнення, передбачені пунктом 1 цієї статті, не поширюються на дорожні та митні збори, якщо інше не передбачено самим дозволом, що використовується автобусом або вантажним транспортним засобом на території держави Договірної Сторони згідно з національним законодавством, за винятком:

2.1) палива, яке міститься в ємностях, передбачених для кожної моделі транспортного засобу, які технологічно і конструкційно пов'язані з системою живлення двигуна. Це також застосовується до палива, яке міститься в стандартних ємностях, встановлених на причепах і напівпричепах, і передбачених для роботи рефрижераторів;

2.2) мастильних матеріалів у кількості, необхідній для використання під час перевезення;

2.3) запасних частин та інструментів, передбачених для ремонту транспортного засобу, який виконує міжнародне перевезення.

3. Невикористані запасні частини підлягають зворотному вивезенню, а замінені запасні частини повинні бути вивезені з держави, або знищені, або здані в порядку, який встановлено національним законодавством на території держави відповідної Договірної Сторони.

4. Змішана комісія може запропонувати Договірним Сторонам вносити взаємно узгоджені зміни та доповнення до пункту 2 цієї статті.

Стаття 14

Національне законодавство

У всіх випадках, які не врегульовані положеннями цієї Угоди або міжнародними конвенціями, учасницями яких є обидві держави Договірних Сторін, перевізники держави однієї з Договірних Сторін повинні дотримуватися норм національного законодавства і правил, що діють у державі іншої Договірної Сторони, під час їх перебування на території останньої.

Стаття 15

Порушення

1. Компетентні органи Договірних Сторін здійснюють контроль за дотриманням перевізниками положень цієї Угоди.

2. У випадках порушення перевізниками та водіями автобусів і вантажних транспортних засобів однієї з держав Договірних Сторін під час їх перебування на території держави іншої Договірної Сторони положень цієї Угоди, законодавчих актів, правил автомобільних перевезень або правил дорожнього руху, що діють на території держави останньої, компетентний орган держави, в якій зареєстрований транспортний засіб, може на прохання компетентного органу іншої Договірної Сторони, вжити такі заходи до перевізника-порушника:

2.1) винести попередження;

2.2) тимчасово або назавжди позбавити права на виконання перевезень на територію держави Договірної Сторони, у якій сталося порушення.

3. Компетентний орган, який застосував один із заходів, зазначених у пункті 2 цієї статті, інформує про це компетентний орган іншої Договірної Сторони.

4. Положення цієї статті застосовуються без упередження до будь-якої санкції, передбаченої національним законодавством держави тієї Договірної Сторони, на території якої було скоєно порушення.

Стаття 16

Компетентні органи

1. Компетентними органами, відповідальними за виконання положень цієї Угоди, є:

з боку Кабінету Міністрів України – Міністерство інфраструктури України,

з боку Уряду Чорногорії – Міністерство транспорту та морського сполучення Чорногорії.

2. Компетентні органи Договірних Сторін співпрацюють у вирішенні будь-яких проблемних питань, що виникатимуть в процесі застосуванні цієї Угоди.

Стаття 17

Змішана комісія

1. З метою забезпечення ефективного застосування цієї Угоди, Договірні Сторони створюють Змішану комісію, до складу якої входять представники компетентних органів Договірних Сторін та експерти з будь-яких визначених питань.

2. Змішана комісія розглядає питання в сфері міжнародних автомобільних перевезень, які мають взаємний інтерес, і вирішує будь-які спірні питання, які можуть виникнути при застосуванні цієї Угоди. Всі погоджені рішення містяться в Протоколі Змішаної комісії.

3. У разі необхідності Змішана комісія збирається по черзі на території держави будь-якої з Договірних Сторін або на прохання однієї з Договірних Сторін.

Стаття 18

Вирішення спорів

Будь-які спори щодо тлумачення або застосування положень цієї Угоди вирішуються шляхом консультацій або засідань Змішаної комісії або, у разі неможливості досягнення згоди, дипломатичними каналами.

Стаття 19

Зміни та доповнення

За взаємною домовленістю Договірні Сторони можуть вносити зміни та доповнення до цієї Угоди, які оформлюються окремим протоколом, що становитиме невід'ємну частину цієї Угоди. Такий протокол набирає чинності у відповідності до процедури, необхідної для набрання чинності Угодою, як зазначено в статті 20 цієї Угоди.

Стаття 20

Набрання чинності і строк дії

1. Ця Угода набирає чинності через тридцять днів з дати отримання дипломатичними каналами останнього письмового повідомлення про виконання Договірними Сторонами внутрішньодержавних процедур, необхідних для набрання чинності Угодою.

2. Ця Угода укладається на невизначений строк і залишається чинною до закінчення шести місяців з дати, коли одна з Договірних Сторін проінформує дипломатичними каналами іншу Договірну Сторону про своє бажання припинити її дію.

3. З дати набрання чинності цією Угодою, Угода між Урядом Союзу Радянських Соціалістичних Республік та Урядом Соціалістичної Федеративної Республіки Югославія про міжнародне автомобільне сполучення, укладена в м. Москва 18 червня 1970 року, втрачає чинність у відносинах між Україною та Чорногорією.

Учинено "13" червня 2013 року в м. Київ у двох примірниках українською, чорногорською та англійською мовами, при цьому всі тексти є автентичними.

У разі виникнення будь-яких розбіжностей щодо тлумачення положень цієї Угоди перевага надається тексту, що викладений англійською мовою.

За Кабінет Міністрів
України

За Уряд Чорногорії

